

Beste vrienden van Grace Village,

“Dit is de plaats waar God is”, dacht de kleine Martha toen ze jaren geleden als angstig klein meisje in Grace Village een plekje kreeg. Ze was niet opgegroeid met God, maar voelde zich voor het eerst van haar leven veilig, zo vertelde ze jaren later aan Karin. En nu woont ze met Carlos en hun kleine Mercy op datzelfde plekje en mag ze samen met Karin en alle andere medewerkers Gods rust en vrede geven aan alle getraumatiseerde vrouwen, kinderen en baby's die een tijdje op het terrein van Grace Village een veilige haven vinden.

Met Karin, de kinderen en alle medewerkers gaat het goed. Ze zijn gezond en proberen – net als de meeste mensen in hun omgeving – de draad na de oorlog weer op te pakken. Doordat het tijd nam voordat een nieuwe regering functioneel was, was het op straat onveiliger (door gebrek aan politie agenten) dan toen er nog oorlog was. Dat kwam doordat mensen van elkaar gingen stelen, omdat mensen geen geld hebben en er nog te weinig voedsel en andere noodzakelijke levensbehoeften te koop zijn.

Ook de scholen hadden een trage opstart en gingen eerst onofficieel weer open en herhaalden alleen lesstof. De kinderen lopen drie jaar achter en de tieners bij Karin hebben daar moeite mee. Sommigen hebben er zelfs depressieve klachten van, zoals Jonathan. Maar hij heeft psychologische hulp gehad en is nu op zoek naar een kamer in Shire waar hij werk zal zoeken en zijn schoolwerk weer zal oppakken. Ook Lydia en Eden zijn zelfstandig in Shire gaan wonen. Lydia heeft een baantje in een hotel en Eden werkt in Karins huis. Rebka mocht om medische redenen even met verlof, maar is nu weer terug naar het leger. Want het westen van Tigray is nog niet bevrijd. De verwachting is dat als alles weer rustiger is, Rebka weer terug zal komen. Voor nu betekent het dat Karin haar woonkamer weer voor zichzelf heeft. Ze knapt op dit moment haar huisje op, iets dat ook twee jaar niet gebeurd is.

In Grace Village hebben ze nog steeds kunnen kopen wat ze nodig hebben. Zodra er iets van eten aangeboden wordt, kan Karin het tegen een redelijke prijs kopen. Bij de bank kunnen Karin en haar medewerkers meer geld opnemen dan de officiële toegestane hoeveelheid. Zo kan ze voor veel mensen binnen en buiten de poort een zegen zijn, want de nood is hoog.

Met haar managementteam vergadert ze twee keer per week en sturen ze zo'n 70 medewerkers aan die in de verschillende

projecten werken. Ze hebben meer slagkracht dan grote hulporganisaties die veel uren besteden aan onderzoek en vergaderen.

Op het terrein worden nog steeds getraumatiseerde vrouwen in een safe house opgevangen. Ze doorlopen een programma van drie maanden wat Karin en haar stafmedewerkers hebben ontwikkeld en krijgen psychologische hulp. “Ze ervaren Grace Village als een genezende plek, een plek van rust en vrede”, zegt Karin. “We zien ze depressief binnenkomen en ze hebben vaak zelfmoordneigingen, maar na drie maanden vertrekken ze met hoop op een nieuw leven. Ze krijgen wat geld mee om huur voor een huisje te betalen of een bedrijfje te beginnen. We volgen ook hoe het verder met ze gaat en met de meesten gaat het goed. Soms hebben ze zelfs iets van God geproefd. We mogen van de regering niet over ons geloof praten, maar soms stellen ze ons wel vragen en verwijzen we ze door naar een kerk waar ze dan ook echt naartoe gaan als ze weer zelfstandig wonen.”

Op het terrein wonen ook kinderen waarvan nog onbekend is of hun ouders nog leven. Medewerkers van Karin zoeken naar familie om hen te herenigen.

Verder zijn er nu negen (!) baby's waarvoor Karin en haar medewerkers tijdelijk zorgen omdat de ouders dat (nog) niet kunnen. Maar onlangs kwam er weer een moeder na maanden afwezigheid weer langs en zei ze: “Ik kom terug om mijn kind op te halen, want ik verlangde er zo naar”. Anderen willen eerst hun leven op poten krijgen en zullen later hun kinderen ophalen.

Karin reisde op 29 mei jl. voor het eerst sinds oktober 2020 weer naar Addis Abeba. Dat was om haar verblijfsvergunning te laten verlengen. Best spannend omdat er tot dan toe een strenge controle op het vliegveld was. Maar op de dag dat Karin reisde, werd ze niet aan ondervraging onderworpen en ook in Addis Abeba kwam ze op een wonderlijke manier door de pascontrole heen.

Buiten de poort

De voedselhulp is minimaal. Hulpgoederen en eten zijn er de ene keer wel en de andere keer niet. Veel mensen zitten nog in vluchtelingenkampen en moeten geholpen worden om terug naar hun dorpen te gaan. Maar veel dorpen zijn verwoest en leeggeroofd achtergelaten. De Verenigde Naties en de overheid moet hierin nog veel doen. Karin en haar medewerkers hebben nu zo'n 300 huishoudens in het vluchtelingenkamp getraind in zaken doen, zodat ze als ze teruggaan een klein bedrijfje kunnen beginnen. Deze training zullen ze het hele jaar blijven geven zodat nog veel meer huishoudens geholpen zullen worden om op eigen benen te gaan staan.

Ook buiten de poort helpt Karin mee in de zorg voor baby's zonder moeder. Een grote hulporganisatie vroeg haar deze baby's bij familie te proberen onder te brengen. Deze organisatie levert dan de babymelk. Op dit moment worden ongeveer 40 baby's op deze manier geholpen.

Verder is Karin door een christelijke organisatie gevraagd om iets te betekenen voor de Kunama's. Dit is een volk dat 5 km van de grens met Eritrea woont. Deze mensen wonen heel geïsoleerd en zijn eigenlijk vluchteling in Ethiopië. Ze hebben hun eigen taal en cultuur en zijn niet geïntegreerd in de Tigrese cultuur en in de oorlog enorm misbruikt en uitgemoord. Van de kleine dorpjes waar ze woonden zijn de overlevenden gevlucht naar een grotere plaats waar een museum staat met de geschiedenis van hun volk. Het ironische is dat de overlevenden in dit museum zijn gaan wonen. Hun leider wil graag dat zijn mensen geholpen worden, want in hun cultuur is het niet gebruikelijk om te spreken over je trauma's. Ze zijn er economisch ook slecht aan

toe. Er is voor Karins organisatie geld beschikbaar gesteld om deze groep te gaan helpen. Met psychologische hulp, maar ook door hen te helpen naar een economisch hoger niveau te komen.

Vanuit het bestuur

Sinds februari van dit jaar heeft de ABN-AMRO bank onze bankrekening geblokkeerd, er kunnen geen transacties meer plaatsvinden. Alle donaties en giften, en andere ontvangsten op onze rekening, zijn automatisch geblokkeerd en het bedrag is naar de verzender teruggestort. We krijgen geen duidelijke antwoorden van de bank over het waarom van de blokkering. Wat we wel weten is dat de bank ons niet van fraude verdenkt, maar dat er in het administratieve proces fouten zijn gemaakt. Dit geldt ook voor andere organisaties. Er loopt op dit moment een onderzoek.

Gelukkig kunnen we de bank wel vragen geld van onze rekening naar Karin over te maken en staat er nu nog voldoende geld op de rekening om de kwartaalbijdrages van 2023 te blijven betalen.

Op dit moment kiezen wij ervoor om de uitkomsten van het onderzoek van de bank nog even af te wachten.

Voor u als donateur betekent het dat uw donaties voorlopig niet aankomen. We verzoeken u vriendelijk de donaties op een later moment alsnog aan ons over te maken zodra ons rekeningnummer weer toegankelijk is. Uiteraard ontvangt u van ons direct een bericht zodra er meer informatie bekend is. We hopen op uw begrip in deze lastige situatie en vragen uw gebed voor wijsheid om de situatie op te lossen.

Danken voor:

- dat de Heer in alles blijft voorzien en dat de kinderen dat ook erkennen
- dat ze van de bank meer geld mogen opnemen dan toegestaan
- dat ze ondanks dat alles duur is, nergens tekort aan hebben
- dat mensen die 20 jaar geleden tegen Karins komst waren nu vergeving aanbieden voor hun negatieve houding destijds. Door de oorlog hebben ze gezien wie Karin echt is, zo vertellen ze.

Bidden voor:

- veiligheid binnen en buiten de poort
- installatie van een regering zodat er orde op zaken gesteld kan worden
- wijsheid aan wie hulp verleend moet worden
- vertrouwen van de Kunama's zodat ze iets van God aan hen kunnen laten zien
- dat de kinderen en tieners van Grace Village dichtbij God blijven en niet vergeten wat God gedaan heeft
- oplossing voor de bankproblemen van Bridge to Light

Giften voor het werk zijn van harte welkom.

IBAN NL44ABNA0400536048

BIC ABNANL2A

t.n.v.: Stichting Bridge to Light te Veenendaal

www.bridgetolight.nl
info@bridgetolight.nl

www.facebook.com/bridgetolight

[@StBridgeToLight](https://twitter.com/StBridgeToLight)